

KO JE KO

Dejan Acović (1970, Gornji Milanovac), diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Beogradu, odsek za klasične nauke. Trenutno zaposlen u biblioteci „Braća Nastasijević“ u Gornjem Milanovcu. Bavi se prevodjenjem sa engleskog, latinskog i francuskog jezika. Živi u Čačku.

Mileta Aćimović Ivkov (1966, Bogatić), diplomirao i magistrirao srpsku književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Piše poeziju, esejistiku i književnu kritiku. Objavio je zbirku poezije *Dno* (1995), za koju je dobio „Brankovu nagradu“. Dobitnik je i nagrade „Milan Bogdanović“ za književnu kritiku. Živi u Beogradu.

Jovica Aćin (1946, Zrenjanin), piše pesme, kratke priče i eseje, prevodi sa nemačkog, francuskog i engleskog. Objavljene knjige: *Unakrst divljina pamćenja* (1970), *Izazov hermenutike* (1975), *Paukova politika* (1978), *Šljunak i mahovina* (1986), *Poetika rastrojstva* (1987), *Duge senke kratkih senki* (1991), *Poetika krivotvorenja* (1991), *Uništiti posle moje smrti* (1993), *Gatanja po pepelu – o izgnanstvima i logorima* (1993), *Apokalipsa Sad – nacrti o Božanstvenom markizu* (1995), *Leptirov sanovnik* (1996), *Nezemaljske pojave* (1999), *Ljuba Popović – odiseja jedne senke* (2000), *Lebdeći objekti* (2002), *Ko hoće da voli, mora da umre* (2002), *Mali erotski rečnik srpskog jezika* (2003), *Seništa i drugi raskazi* (na makedonskom, 2005), *Dnevnik izgnane duše* (2005), *Dnevnik o vagini* (2005), *Goli demoni/ Nage žene* (koautor-ilustrator M. Miletić, 2006), *Pročitano u tvojim očima* (2006), *Šetnja po krovu: Sabrani crteži Franca Kafke* (2007), *Goli pripovedač: O svim stvarima izgubljenim i nađenim* (2008). Živi u Beogradu.

Milen Alempijević (1965, Čačak), radi kao urednik filmskog i video programa u čačanskom Domu kulture i kao izvršni direktor međunarodnog festivala animacije „Animanima“. Autor je nekoliko knjiga pesama i pripovedaka. Noviji naslovi: *Sreća okupanog čoveka*, priče (2005); *Utopijice*, poezija (2007). Živi u Čačku.

Dragana Beleslijin (1975, Novi Sad), magistrirala je na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Kritičke i književno-istorijske tekstove objavljuje u periodici. Objavila je studiju *Sterijine parodije: iskušenje (post)modernog čitanja* (2009), kao i knjigu izabranih književnih kritika i eseja *Dan, kontekst, brzina vetra* (2010). Živi u Novom Sadu.

Eliza Bjađini (*Elisa Biagini*, 1970, Firenca), predaše kreativno pisanje i istoriju umetnosti. Jedno vreme studirala je i predavala književnost u Americi. Među najpriznatijim novim italijanskim pesnikinjama, uvršćena u antologije *Nuovissima poesia italiana* (2004) i *Parola plurale* (2005). Knjige poezije: *Questi nodi* (1993), *Uova* (1999), *Corpo-cleaning the house* (2003), *L'ospite* (2004) *Acqua smossa* (2005), *Fiato. parole per musica* (2006) i *Nel bosco* (2007). Prevodi s engleskog, autor je antologije novije američke poezije *Nuovi poeti americani* (2006). Sarađuje sa likovnim umetnicima i muzičarima. Živi u Firenci.

Roberto Bolanjo (*Roberto Bolaño Ávalos*, 1953, Santiago, Čile – 2003, Barselona, Španija), čileanski romanopisac i pesnik. Napisao je 12 romana: *Consejos de un discípulo de Morrison a un fanático de Joyce* (1984), *La pista de hielo* (1993), *La senda de los elefantes* (1994), *La literatura nazi en America* (1996), *Estrella distante* (1996; *Udaljena zvezda*, „Svetovi“, 2004), *Los detectives salvajes* (1998), *Amuleto* (1999), *Monsieur Pain* (1999), *Nocturno de Chile* (2000; *Čile noću*, „Laguna“, 2007), *Amberes* (2002), *Una novelita lumpen* (2002) i *2666* (posthumno). Značajan je i kao pisac zbirki priča *Llamadas telefónicas* (1997), *Putas asesinas* (2001) i *El gaucho insufrible* (posthumno). Na srpskom jeziku objavljen je izbor njegovih priča *Isprave za ples* („Svetovi“, 2002). Objavio je i šest knjiga poezije. Bolanjo je svojevremeno bio aktivni levičar, zatvaran u vreme Pinočeove diktature. Osim u Čileu, značajan deo života proveo je i u Meksiku (desetak godina) i Španiji (od kasnih sedamdesetih do smrti). Prevoden je na oko dvadeset jezika. Značajan je pre svega kao autor koji je, podržan mlađim

hispanskim piscima koji ga u velikoj meri smatraju pretečom, svojim istovremeno neposrednim, bespoštednim i vrlo poetičnim jezikom i originalnim formama, praktično ukinuo magijski realizam kao vodeći pravac latinoameričkih književnosti.

Pavle Botić (1971, Novi Sad), magistrirao je na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistent na Odseku za komparativnu književnost. Autor je studije *Transtekstualnost* u Bilješkama jednog pisca *Sima Matavulja* (2002) kao i niza istraživačkih radova iz oblasti reformisane komparatistike, semiologije književnosti i književne retorike. Živi u Novom Sadu.

Aleksandar Božić (1977, Pančevo), diplomirao je na Filološkom fakultetu u Beogradu, na Odseku za srpski jezik i književnost. U magazinima „Status“ i „Zemlja“ objavljivao je monografske novinarske članke i ogledne tekstove iz tematskih oblasti filma, muzike i književnosti. Radi kao sekretar Uredništva i administrator sajta časopisa „Srpski arhiv za celokupno lekarstvo“. Magistrant je na grupi Teorija umetnosti i medija pri Centru za interdisciplinarne studije Rektorata Univerziteta umetnosti u Beogradu.

Gojko Božović (1972, Pljevlja), pesnik, kritičar, vlasnik i urednik izdavačke kuće „Arhipelag“ iz Beograda. Diplomirao je na Filološkom fakultetu u Beogradu, na Odseku za opštu književnost i teoriju književnosti. Objavio je sledeće zbirke poezije: *Podzemni bioskop* (1991), *Duša zveri* (1993), *Pesme o stvarima* (1996), *Arhipelag* (2002) i *Elementi* (2006), kao i knjige književno-kritičkih tekstova *Poezija u vremenu: o srpskoj poeziji druge polovine 20. veka* (2000) i *Mesta koja volimo* (2009). Za poeziju je dobio sledeće nagrade: „Matićev šal“, „Branica Cvetković“, „Đura Jakšić“, „Branko Ćopić“ i „Europa Giovanni International Poetry Prize“. Za esejistiku dobio je nagradu „Borislav Pekić“. Prevođen je na engleski, francuski, nemački, poljski, bugarski i makedonski jezik. Priredio je nekoliko antologija. Živi u Beogradu.

Vesna Cakelić, doktorirala je francusku književnost na Fakultetu Paris XIII. Objavljene knjige: *Identité de la femme noire dans la nouvelle africaine* (2007) i *Management.com, Francuski jezik u poslovanju: izrazi, situacije, leksika* (2008). Priredila je nekoliko antologija i prevodila knjige A. Malufa, A. Kristof, P. Virilia, G. Bašlara, A. Artoa... Živi u Beogradu.

Miloš Crnjanski (1893, Čongrad, Austrougarska – 1977, Beograd), jedan od najznačajnijih srpskih stvaralaca XX veka, pesnik, pripovedač, romansi- jer, dramski pisac, publicista, prevodilac. Najvažija objavljena dela: poezija – *Lirika Itake* (1918), *Oda-brani stihovi* (1954), *Lament nad Beogradom* (1965); pripovetke – *Priče o muškom* (1924); romani – *Dnevnik o Čarnojeviću* (1921), *Seobe* (1929), *Druga knjiga seoba* (1962), *Roman o Londonu* (1972); drame – *Maska* (1918), *Konak* (1958).

Igor Cvijanović (1979, Tuzla), završio je osnovne i magistarske studije Engleskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bavi se prevođenjem i radi kao predavač u centru za strane jezike „Lingva“ u Novom Sadu.

Ivana Cvijanović (1971, Novi Sad), osnovnu i srednju školu završila je u Novom Sadu. U Velikoj Britaniji živela je od 1990. do 2008. godine. U Londonu, na Univerzitetu Uksbridž uspešno je završila Celtu, gde je nastavila sa radom i predavanjem engleskog jezika odraslima. Živi u Novom Sadu od 2008. godine, bavi se prevođenjem i predaje engleski jezik deci i odraslima u školi „New Vision“.

Eržebet Čanji (1956), predaje svetsku književnost na Katedri za mađarski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Naslov magistarskog rada je „Narativna slika sveta u polihistoričkim romanima“ (1984), naslov doktorske disertacije: „A regény öntudata – metanarratív próza a jelenkori magyar és szerb irodalomban“ („Samosvest romana – metanartivna proza u savremenoj mađarskoj i srpskoj književnosti“) – 1995. g. Pored publikacija u časopisima objavila je tri knjige: *Szövegvilágok: a fikció fölénye* (Tekstualni svetovi: nadmoć fikcije, 1992), *A regény öntudata* (Samosvest romana, 1996) i *Világirodalmi kontúr* (Konture iz svetske književnosti, 2000). Živi u Novom Sadu.

Lori Čerčil (Laurie J. Churchill), klasični filolog i profesor književnosti. Studirala na univerzitetima u Bostonu, Masačusetsu i Kaliforniji (Santa Kruz). Autorka je brojnih članaka o klasičnoj književnosti i feminističkoj pedagogiji. Uredila je ugledni zbornik: *Women Writing Latin: From Roman Antiquity to Early Modern Europe* (2002). Trenutno zaposlena na Državnom univerzitetu Novog Meksika.

Dejvid Foster Volas (David Foster Wallace, 1962, Njujork – 2008, Klermont, Kalifornija), američki ro-

manopisac, esejista i novelist. Diplomirao je na koledžu Amherst, i upisao magistraturu iz kreativnog pisanja na Univerzitetu u Arizoni, kada je objavljen njegov prvi roman *The Broom of the System* (1987), potom sledi zbirka priča *Girl with Curious Hair* (1989), zbirka novinskih članaka i eseja *Signifying Rappers: Rap and Race In the Urban Present* (sa Markom Kostelom, 1990), roman *Infinite Jest* (1996), knjiga novinskih članaka i eseja *A Supposedly Fun Thing I'll Never Do Again* (1997), zbirka priča *Brief Interviews with Hideous Men* (1999), zbirka eseja *Everything and More: A Compact History of Infinity* (2003), zbirka priča *Oblivion* (2004; *Zaborav*, „Rad“, 2006) i ponovo knjiga eseja *Consider the Lobster* (2005). Izvršio je samoubistvo 2008. godine.

Moris Fridman (Maurice Friedman, 1921, Tulsa, Oklahoma), diplomirao je na Harvardu, magistrirao na Državnom univerzitetu u Ohaju i doktorirao na Univerzitetu u Čikagu. U junu 1961. dobija počasni doktorat na Univerzitetu u Vermontu. Od 1951. predaje kao profesor filozofije na Sara Lorens Koledžu u Njujorku, a uža specijalnost mu je proučavanje i prevodenje Martina Bubera. Objavio je sledeće studije: *Martin Buber: The Life of Dialogue* (1955), *The Covenant of Peace* (1960), *Problematic Rebel: An Image of Modern Man* (1963), *Modern Promethean: A Dialogue With Today's Youth* (1969), *Hidden Human Image* (1975), *To Deny Our Nothingness: Contemporary Images of Man* (1984), *Martin Buber and the Eternal* (1986), *A Dialogue with Hasidic Tales: Hallowing the Everyday* (1988), *Martin Buber's Life and Work* (1988), *The Healing Dialogue in Psychotherapy* (1993), *Martin Buber and the Human Sciences* (1996).

Karl Markus Gaus (Karl-Markus Gauß, 1954, Salzburg, Austrija), austrijski pisac, esejista i urednik. Diplomirao je nemačku filologiju i istoriju na Salzburškom univerzitetu. Redovno piše za „*Neue Zürcher Zeitung*“, „*Süddeutsche Zeitung*“, „*Die Zeit*“, „*Salzburger Nachrichten*“ i „*Die Presse*“. Glavni je urednik časopisa „*Literature und Kritik*“. Njegove knjige su prevedene na mnoge jezike i nagrađene brojnim nagradama, među kojima su nagrada „*Vilenica*“ za srednjoevropsku književnost kao i nagrade „*Manès-Sperber*“ i „*Georg Dehio*“. Živi u Salzburgu.

Vladimir Gvozden (1972, Novi Sad), magistrirao je na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistent na odseku za komparativnu književnost. Objavio je sledeće knjige: *Jovan Dučić*

putopisac: ogled iz imagologije (2003) i *Činovi prisvajanja: od teorije ka pragmatici teksta* (2005). Prevodi sa engleskog jezika. Živi u Novom Sadu.

Nik Hornbi (Nick Hornby, 1957, Redhil, Engleska), engleski pisac i esejista. Predvodnik „novog engleskog talasa“ tzv. brit-lit scene. Radio je kao nastavnik engleskog jezika sve do dana kada je izdata knjiga *Stadionska groznica*, koja je postigla veliki uspeh, kako kod kritike tako i kod čitalaca. Važnija dela: romani – *High Fidelity* (1995; *High Fidelity*, „Plato“, 2000), *About a Boy* (1998; *Sve o dečaku*, „Alnari“, 2001), *How to Be Good* (2001; *Kako biti dobar*, „Alnari“, 2001), *A Long Way Down* (2005; *Dug put do dna*, „Alnari“, 2004), *Slam* (2007; *Zakucavanje*, „PS-Editor-IP“, 2007), *Juliet, Naked* (2009); priče – *Faith* (1998); eseji – *Contemporary American Fiction* (1992), *Fever Pitch* (1992; *Stadionska groznica*, „Plato“, 2000), *31 Songs* (2003; *31 pesma*, „Plato“, 2004), *The Polysyllabic Spree* (2004) *Housekeeping vs. the Dirt* (2006), *Shakespeare Wrote for Money* (2008). Živi i radi u severnom Londonu.

Dejan Ilić (1961, Travnik), pesnik i prevodilac. Završio italijanski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavio sledeće knjige poezije: *Figure* (1995), *U boji bez tona* (1998), *Lisabon* (2001), *Duvanski put* (2003) i *Kvart* (2005). Preveo je pesničke knjige S. Kvazimoda, L. Sinizgalija, V. Magrelija, B. Katafija, Č. Pavezea, U. Fjorija, F. Pusterle, Đ. Orelića, kao i antologiju savremene italijanske poezije *Telo i pogled. Novi italijanski pesnici*. Preveo je i pet knjiga Žana Bodrijara. Živi i radi u Beogradu.

Nina Ivanović Muždeka (1976, Novi Sad), magistrirala je englesku književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistent na predmetima iz engleske književnosti. Autor je studije *Granice i preplitanja: Problematika žanra u romanima Džulijana Barnsa* (2006). Bavi se prevodeњem. Živi u Novom Sadu.

Tatjana Janković (1973, Kragujevac), diplomirani mašinski inženjer. Objavila je knjigu kratke proze *Priča Babinog sina* (2008). Radi kao bibliotekar. Živi u Kragujevcu.

Igor Javor (1988, Osijek), studira komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Piše eseje, književnu kritiku, poeziju i kratku prozu. Prevodi sa engleskog i francuskog. Objavljuje u periodici. Živi u Novom Sadu.

Milica Jeftimijević Lilić (1953, Lovac kod Banjske), diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Beogradu, na Odseku za jugoslovensku književnost i jezik. Magistrirala je iz oblasti nauke i književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Bila je profesor na univerzitetu u Prištini, u zvanju profesora više škole, sekretar Društva za srpski jezik i Društva književnika Kosova i Metohije. Objavila zbirke pesama *Mrak, izbavljenje* (1995), *Hibernacija* (1998), *Putopis kože* (2003), *Čaranje* (2007), knjigu proze *Siže slučaja* (2002), kao i knjige kritika i eseja *Poetika slutnje* (2004) i *Epistemološka osvetljavanja* (2007). Pesme su joj prevedene na ruski, mađarski, turski, engleski. Saradnik je mnogih časopisa i listova. Do leta 1999. živela je u Prištini, a sada je u Beogradu.

Džonatan Letem (Jonathan Allen Lethem, 1964, Njujork), američki pisac, pripovedač i esejista. Važnija dela: romani – *Gun, with Occasional Music* (1994), *Amnesia Moon* (1995), *As She Climbed Across the Table* (1997), *Girl in Landscape* (1998), *Motherless Brooklyn* (1999); *Sva siročad Bruklina*, „Samizdat B92“, (2007), *The Fortress of Solitude* (2003), *You Don't Love Me Yet* (2007), *Chronic City* (2009); novele *This Shape We're In* (2000); zbirke priča – *The Wall of the Sky, the Wall of the Eye* (1996), *Kafka Americana* (sa Karterom Šolcom, 1999), *Men and Cartoons* (2004), *How We Got Insipid* (2006); eseji – *The Disappointment Artist* (2005). Živi u Bruklinu.

Arijana Luburić Cvijanović (1977, Novi Sad), magistrirala je na Odseku za anglistiku na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistent na nekoliko predmeta iz engleske i američke književnosti. Objavila je studiju o elementima fantastike u prozi Salmana Ruždija pod nazivom *Ruždi i more priča* (2007). Živi u Novom Sadu.

Tanja Kragujević (1946, Senta), diplomirala je i magistrirala na Filološkom fakultetu u Beogradu, na Odseku za opštu književnost sa teorijom književnosti. Objavila je sedamnaest knjiga poezije i sedam knjiga esejističkih i književno-kritičkih tekstova. Zastupljena je u više antologija savremene srpske poezije u zemlji i inostranstvu. Pesme su joj prevedene na engleski, nemački, španski, mađarski, holandski, bugarski, makedonski, slovenački, ruski, beloruski i esperanto. Više od petnaest godina bavila se izdavačkim radom. Dobitnica je značajnih domaćih priznanja. Živi u Zemunu.

Ivana Krgović (1978, Novi Sad), diplomirala je francuski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Prevodila je za književni časopis „Zlatna greda“. Prevела knjigu Aleandra Hodorovskog *Mistični kabare* (2008). Sudski je tumač za španski i francuski jezik. Bavi se prevodenjem i radi kao predavač španskog i francuskog jezika u centru za strane jezike „Lingva“ u Novom Sadu.

Viktorija Krombolc (1982, Novi Sad), magistrirala je na Odseku za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde radi kao lektor. Njena magistarska teza bavi se polom, rodom i identitetom u romanima Toni Morison. Živi u Novom Sadu.

Ijan Makjuan (Ian McEwan, 1948, Olderšot, Engleska), vodeći britanski romansijer i scenarista. Studirao je književnost i magistrirao na prvoj britanskoj katedri za kreativno pisanje kod kulturnog satiričara Malkolma Bredberija. Na književnoj sceni pojavljuje se 1975. sa svojom magistarskom tezom – šokantnom zbirkom pripovedaka *First Love, Last Rites*, koja mu donosi nagradu „Somerset Mom“. Sledi druga zbirka priča *In Between the Sheets* (1978), a potom i romani *The Cement Garden* (1978; *Betonski vrt*, „Znanje“, Zagreb, 1984), *The Comfort of Strangers* (1981), *The Child in Time* (1987, nagrade „Vitbred“ i „Femina“), *The Innocent* (1990), *Black Dogs* (1992; *Crni psi*, „Filip Višnjić“, 1998), *Enduring Love* (1997; *Istrajna ljubav*, „Paideia“, 2007) i *Amsterdam* (1998, Bukerova nagrada; *Amsterdam*, „Paideia“, 2007). Roman *Atonement* (2001; *Iskupljenje*, „Paideia“, 2008) ocenjen je kao remek-delo savremene anglofonske književnosti, dobija visoka priznanja u Britaniji, Španiji, Nemačkoj i SAD, i dostiže milionski tiraž. Slede romani *Saturday* (2005; *Subota*, „Paideia“, 2008), *On Chesil Beach* (2007; *Čezil Bič*, „Paideia“, 2008) i *Solar* (2010). Autor je i jedne knjige za decu, *The Daydreamer* (1994; *Sanjar*, „Paideia“, 2007).

Ivana Maksić (1984, Kragujevac), diplomirala je na Odseku za anglistiku (književni smer) na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bavi se prevodilaštvom, esejistikom i naučnim radom iz oblasti engleske književnosti, kulture i jezika, kao i književnom kritikom. Prevede modernih američkih pesnika i pesnikinja objavljuje u književnoj periodici.

Bojan Maksimović (1981, Sarajevo), poeziju, prozu i kritičke priloge objavljivao je u brojnim časopisima i listovima. Zbirke pesama: *Vrata grada*

(2004), *Zlatna jesen* (sa V. Pantovićem i Ž. Plemićem, 2005), *Svakodnevna pevanja* (2005). Za rukopis zbirke *Vrata grada* dobio je nagradu „Dejan Mančić“. Član je UKS. Živi u Beogradu.

Miroslav Maksimović (1946, Njegoševo), pesnik. Autor je jedanaest zbirki poezije i dve knjige eseja. Prevođen je na mnoge strane jezike i dobitnik je najprestižnijih srpskih književnih nagrada. Najvažnije zbirke su: *Spavač pod upijačem* (1971), *Menjači* (1972), *Soneti o životnim radostima i teškoćama* (1986), *55 soneta o životnim radostima i teškoćama* (1991), *Nebo* (1996), *Izabrane pesme* (2000), *Beogradske pesme* (2002), *77 soneta o životnim radostima i teškoćama* (2008). Živi u Beogradu.

Milovan Marčetić (1953, Prijedor), jednaku pažnju posvećuje pisanju poezije i priča. Objavio je knjige pesama: *Dan dvadeset hiljada pasa* (1982, nagrada „Goran“ za najbolju prvu knjigu), *Načini iščezavanja* (1986), *Bez imena, bez lica* (1990, nagrada „Milan Rakić“), *Ratno ostrvo* (2000), *Mera duše* (izabrane pesme, 2002), *Taškent* (2006, nagrada „Skender Kulenović“), *Jeux d'adultes (Igre odraslih)* (izabrane pesme na francuskom jeziku, 2008). Knjige priča: *Životi pesnika* (1996), *Moj Holivud* (2000, nagrada „Kočićevo pero“), *Prvo lice* (2003, nagrada „Stevan Sremac“ i nagrada „Branko Ćopić“). Pesme su mu uvršćene u većinu novijih antologija srpske poezije, a priče u izbore srpske priče. I pesme i priče prevedene su mu na strane jezike. Pored poezije i priča, specijalnost su mu književni časopisi. Osamdesetih i početkom 90-ih uređivao je „Književnu reč“, zatim je pokrenuo i nekoliko godina uređivao časopis „Reč“. Pre četiri godine pokrenuo je „Beogradski književni časopis“, koji i danas izlazi. Bio je pet godina i urednik za kulturu u banjalučko-beogradskom nedeljniku „Reporter“. Živi u Beogradu.

Vladan Matijević (1962, Čačak), objavio je knjige: *Ne remeteći rasulo* (pesme, 1991), *Van kontrole* (roman, 1995), *R. C. Neminovno* (roman, 1997), *Samosvođenje* (pesme, 1999), *Prilično mrtvi* (priče, 2000, Andrićeva nagrada), *Pisac izdaleka* (roman, 2003, Ninova nagrada), *Časovi radosti* (roman, 2006) i *Žilavi komadi* (drame, 2009). Živi u Čačku.

Dejvid Mičel (David Mitchell, 1969, Sautport, Velika Britanija), studirao je englesku i američku književnost. Nakon studija živeo je godinu dana na Siciliji, a zatim se preselio u Hirošimu (Japan) gde je tokom osam godina predavao engleski jezik. Sada živi

u Irskoj. Prvi roman Dejvida Mičela, *Ghostwritten*, objavljen je 1999. Dobio je nagradu *Mejl on Sandej/ Džon Luelin Ris* kao najbolja knjiga pisca mlađeg od trideset pet godina, a takođe je uvršten i u uži izbor za *Gardijanovu* nagradu za debitantsku knjigu. Njegov drugi roman, *Number9dream*, usledio je 2001. i uključen je u uži izbor za Bukerovu nagradu kao i za Memorijalnu nagradu „Džejsms Tejt Blek“. Godine 2003. izabran za jednog od *Grantinih* najboljih mladih britanskih romanopisaca. Objavio je još romane *Cloud Atlas* (2004; *Atlas oblaka*, „Laguna“, 2008) i *Black Swan Green* (2006).

Marija Midžović (1960, Zemun), diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu, na grupi Jugoslovenske književnosti i klasična filologija. Više od dve decenije bavi se novinarstvom. Objavila je knjigu poezije *Beogradska sirotica* (1997), kao i knjigu *Druga strana medalje* (2009), koja se bavi različitim aspektima upotrebe stimulansa u umetnosti, sportu i svakodnevnom životu. Živi u Beogradu.

Aleksandra Mokranjac (Beograd), diplomirala je na Arhitektonskom fakultetu, Odsek projektovanje. Eseje, priče i prikaze objavljuje u periodici, od 1992. godine. Član ULUPUDS-a, samostalni umetnik od 2002. godine. Objavila je roman *Transkripcija* (2006). Živi i radi u Beogradu.

Mari Ndičaj (Marie Ndiaye, 1967, Pitivije, Francuska), romansirerka i dramski pisac. Do sada je objavila sedam dramskih tekstova (od toga četiri pisana u saradnji sa suprugom, Žan-Ivcom Sandrejom) i trinaest romana, između ostalih: *Quant au riche avenir* (1985), *Comédie classique* (1988), *La femme changée en bûche* (1989), *En famille* (1991), *Un temps de saison* (1994), *La Sorcière* (1996; *Vračara*, „Agora“, 2009), *Rosie Carpe* (2001, nagrada „Femina“), *Tous mes amis* (2004), *Autoportrait en vert* (2005), *Mon cœur a l'étroit* (2007), *Trois femmes puissantes* (2009, Gonkurova nagrada; *Tri moćne žene*, „Agora“, 2010).

Čak Palenik (Charles Michael, „Chuck“ Palahniuk, 1962, Pasko, Vašington), američki satirički romanopisac i novinar ukrajinskog porijekla. Trenutno živi u Vankuveru u državi Vašington. Najpoznatiji je po nagrađenom romanu *Fight Club*, koji je kasnije adaptiran u film Dejvida Finčera. Objavio je sledeće knjige: beletristika – *Fight Club* (1996; *Borilački klub*, „Bumbulović Books“, 2000), *Survivor* (1999; *Preživeli*, „Laguna“, 2001), *Invisible Monsters* (1999), *Choke* (2001;

srp. prevod *Zagrcnut*, „Laguna“, 2003), *Lullaby* (2002; *Uspavanka*, „V. B. Z.“, Zagreb, 2006), *Diary* (2003; *Dnevnik*, „Biovega“, Zagreb, 2004), *Haunted* (2005), *Rant* (2007), *Snuff* (2008), kao i knjige publicistike *Fugitives and Refugees: A Walk in Portland, Oregon* (2003) i *Stranger Than Fiction: True Stories* (2004).

Harold Pinter (1930-2008, London), engleski književnik, urednik, pesnik i politički aktivista. Napisao je dvadeset dela, dvadeset jedan scenario i režirao je dvadeset sedam pozorišnih produkcija. Dobitnik je Šekspirove nagrade za književnost (Hamburg), Evropske nagrade za književnost (Beč), Pirandellove nagrade (Paralmo), Dejvid Koen britanske nagrade za književnost, Lorens Oliver nagrade i Molijerove nagrade za životno delo. Nobelovu nagradu za književnost dobio je 2005. godine. Objavio je sledeće knjige proze: *Kullus* (1949), *The Dwarfs* (1952-56), *Latest Reports from the Stock Exchange* (1953), *The Black and White* (1954-55), *The Examination* (1955), *Tea Party* (1963), *The Coast* (1975), *Problem* (1976), *Lola* (1977), *Short Story* (1995), *Girls* (1995), *Sorry About This* (1999), *God's District* (1997), *Tess* (2000), *Voices in the Tunnel* (2001), kao i knjigu poezije *War* (2003). Na srpskom jeziku su, između ostalih, objavljene Pinterove knjige: *Pet drama* („Nolit“, 1982), *Nove drame: 1981-1993* („Lapis“, 1995), *Izabrane nove drame* („Istar“, 2002), *Razni glasovi: proza, poezija, politika: 1948-1998* („Svetovi“, 2002), *Mesečina i druge drame* („Narodna knjiga“, 2005).

Bojan Savić Ostojić (1983, Beograd), diplomirao je na Odseku za francuski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu, a master studije iz komparativne književnosti završio u Nici. Objavio je poemu *Stvaranje istine* (2003). Prevodi sa francuskog jezika. Poeziju, prozu i prevode je objavljivao u periodici. Uređuje „Agon“, elektronski časopis za savremenu poeziju (www.agoncasopis.com). Živi u Beogradu.

Alis Sibold (Alice Sebold, 1963, Medison, Viskonsin, SAD), američka spisateljica. Objavila je knjigu memoara *Lucky* (1999; *Srećnica*, „Politika – Narodna knjiga“, 2004), kao i dva romana: *The Lovely Bones* (2002; *Divne kosti*, „Čarobna knjiga“, 2010) i *The Almost Moon* (2007; *Skoro pun mesec*, „Čarobna knjiga“, 2008). Živi u San Francisku.

Zeji Smit (Zadie Smith, 1975, London), engleska romansijerka jamajkanskog porekla. Studirala

je englesku književnost na Univerzitetu Kembridž. Napisala je tri romana: *White Teeth* (2000; *Beli zubi*, „Narodna knjiga“, 2004), *The Autograph Man* (2002; *Sakupljač autograma*, „Narodna knjiga“, 2005) i *On Beauty* (2005; *O lepoti*, „Narodna knjiga“, 2006) za koji je dobila nagradu „Orindž“.

Maja Solar (1980, Zagreb), masterirala je filozofiju na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Na istoj katedri radi kao asistentkinja. Članica je kluba studenata i studentkinja filozofije „Gerusija“, škole poezije koju vodi Dubravka Đurić – AŽIN (Asocijacija za žensku inicijativu) i poetsko-političkog teatra *Poetske rupe*. Autorka je i učesnica performersko-poetskog programa *LILITiranje* (izvođenje poezije pesnikinja). Objavila je zbirku poezije *Makulalalatura* (2008), za koju je dobila „Brankovu nagradu“. Živi u Novom Sadu.

Milena Stefanović (1979, Zrenjanin), završava master studije filozofije na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavljivala je radove u časopisu „Arhe“ i „Evropska unija i rod“. Autorka je brojnih poetskih performansa. Osnivačica je filozofsko-istraživačke nevladine organizacije *Feminozofija*.

Vladimir Stojnić (1980, Beograd), diplomirao je na Pravnom fakultetu u Beogradu. Poeziju, kratke priče i književne prikaze objavljivao je u brojnim domaćim književnim časopisima, dnevnim listovima i zbornicima. Pesme su mu prevedene na poljski i francuski jezik. Dobitnik je nagrade „Mladi Dis“ za najbolji neobjavljeni pesnički rukopis u 2008. godini. Objavio je zbirku pesama *Vreme se završilo* (2008). Prevodi poeziju sa engleskog jezika i uređuje elektronski časopis za savremenu poeziju *Agon*. Živi u Zemunu.

Predrag Šaponja (1972, Novi Sad), diplomirao je engleski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Preveo je knjige Doris Lesing, Alis Manro, Ajris Merdok, Luiz Velš, Mišela Fejbera... Dobitnik je nagrade Društva književnika Vojvodine za prevod godine (2007). Živi u Novom Sadu.

Ljiljana Šop (1950, Bosanska Gradiška), diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu. Od 1976. godine bila je urednica u „Književnim novinama“, a od 1994. godine glavna i odgovorna urednica izdavačke delatnosti u „Srpskoj reči“ i urednica pojedinačnih izdanja u mnogim izdavačkim kućama širom zemlje. Od 1997. do 2000. godine bila za-

menica Sekretara za kulturu i Sekretar za informisanje Skupštine grada Beograda. Od 2004. do 2007. godine bila je državni sekretar u Ministarstvu kulture i medija Republike Srbije. Od 1974. objavljuje u književnim listovima i časopisima mahom književnu kritiku, eseje, putopise, kolumne... Autorka je šest knjiga i više od hiljadu bibliografskih jedinica u periodici. Knjige: *O naivnosti i nevinosti* (1995), *Velika šetnja* (1997), *Uspom na smrti* (1999), *Pisanje uz vetar* (2002), *Ekstaza s predumišljajem* (2003), *Oslonjenci na prazninu* (2009). Dobitnica je nagrada „Milan Bogdanović“, „Dragiša Kašiković“ i „Zlatni beočug“. Živi u Beogradu.

Andrej Tišma (1952, Novi Sad), diplomirao je na Akademiji likovnih umetnosti u Pragu 1976. Samostalno izlaže od 1972. (Novi Sad, Beograd, Milano, Seul, Njujork, San Francisco, London, Budimpešta, Tokio), a od 1969. je učestvovao na preko 500 zajedničkih izložbi u zemlji i u oko 40 zemalja sveta. Bavi se konkretnom poezijom, mejl-artom, pečatnom umetnošću, fotografijom, performansom, elektrografikom, videom, veb-artom i muzikom. Likovne kritike i eseje objavljuje od 1976. u brojnim listovima, časopisima, na radiju i televiziji. Član je Udruženja likovnih umetnika Srbije (sekcija proširenih medija), Udruženja likovnih umetnika primenjenih umetnosti i dizajnera Vojvodine (teorija i kritika), Međunarodnog udruženja likovnih kritičara, kao i Međunarodnog udruženja pisaca i umetnika (Blafton, SAD). Živi u Novom Sadu.

Stanislav Ignaci Vitkjevič (*Stanisław Ignacy Witkiewicz, Witkacy*, 1885, Varšava – 1939, Veliki Oze-
ra, Ukrajina), jedan od najznačajnijih poljskih stvaralaca u prvoj polovini XX veka. Bio je slikar, romanopisac, teoretičar umetnosti i pozorišta, dramski pisac i filozof. Bavio se i fotografijom. U Poljskoj je do 1956. godine bio cenzurisan. Sedamdesetih godina je njegov opus pobudio veliko interesovanje

u Italiji i SAD. Jedni ga smatraju nadrealistom, drugi pretečom postmodernizma. Njegovo slikarstvo svrstavaju među formiste (specifična forma poljskog kubizma). Njegov teatar svrstavaju u apсурdni (ili groteskni), a njegovu filozofiju dovode u vezu sa egzistencijalističkom. Neki u njoj vide pokušaj da se uskladi analitičko mišljenje sa sintezom, naturalizam sa metafizikom. Sam Vitkjevič označavao je svoj sistem kao „biološki monadizam“. Autor je četiri romana, od kojih su samo dva objavljena za života: *Opraštanje od jeseni* (1927) i *Nezasićenje* (1930), nekoliko filozofskih i estetičkih studija, knjige o narkoticima, kao i više od 30 drama. Posthumno su objavljeni mnogi od njegovih nedovršenih rukopisa, kao i knjiga *Poezija i crteži* (1962). Pesma „Prija-
teljima govornarima“ nalazi se kao moto na sajtu pozorišta u Zakopanima, koje nosi njegovo ime.

V. G. Zebald (*Winfred Georg Maximilian Sebald*, 1944, Vertah, Nemačka – 2001, Norfolk, Velika Britanija), nemački pisac i akademik. Obrazovao se u Nemačkoj i Engleskoj, a od 1970. živeo je u Noriču, na istoku Engleske, gde je na univerzitetu predavao savremenu nemačku književnost. Od 1989. do 1994. bio je prvi direktor Britanskog centra za književno prevođenje. Opus mu je pod snažnim uticajem Drugog svetskog rata i holokausta. Objavljena dela: *Nach der Natur. Ein Elementargedicht* (1988), *Schwindel. Gefühle* (1990), *Die Ausgewanderten. Vier lange Erzählungen* (1992; *Emigranti*, „Vuković&Runjić“, Zagreb, 2008), *Die Ringe des Saturn. Eine englische Wallfahrt* (1995; *Saturnovi prstenovi*, „Plato“, 2006), *For years now* (na engleskom jeziku, 2001), *Austerlitz* (2001; *Austerlic*, „Paideia“, 2009), *Unerzählt, 33 Texte* (2003), *Campo Santo, Prosa, Essays* (2003), *Über das Land und das Wasser. Ausgewählte Gedichte 1964-2001* (2008). Dobitnik je mnogobrojnih književnih nagrada, među kojima su „Edvard Merike“, „Hajnrih Bel“, „Hajnrih Hajne“ i „Jozef Brajtbah“. Poginuo je u saobraćajnoj nesreći.

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

82(05)

POLJA : časopis za književnost i teoriju / urednik
Alen Bešić. – God. 1, br. 1 (1955) – . – Novi Sad : Kulturni
centar Novog Sada, 1955 – . – 23 cm

Šest brojeva godišnje
ISSN 0032-3578

COBISS.SR-ID 5142786